

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 92

1 Σεπτεμβρίου 2002

Ἡ ἀσυμβατότητα

Ἐ κάθε μου βῆμα συναντῶ μπροστά μου τήν ἀσυμβατότητα. Τήν ἀσυμφωνία καί τήν ἀντίθεση, ἀνάμεσα στό λόγο καί στήν πράξη. Στήν ἐπίσημη ἐξαγγελία καί στή συγκεκριμένη ἐφαρμογή. Στό σχῆμα, πού διαφημίζεται ὡς ἡ ἀκρότατη κατάκτηση τοῦ πολιτισμοῦ καί στήν καθημερινότητα, πού συντηρεῖ ἤ καί αὐξάνει τή βαρβαρότητα. Οἱ περιπτώσεις πυκνές. Ὁ προβληματισμός σκληρός. Ὁ σαρκασμός «πρό τῶν θυρῶν». Ἡ ἀπόρριψη τῶν ἐπαγγελιῶν καί τῶν συνθημάτων τῆς ἐποχῆς μου φαίνεται νά λειτουργεῖ ὡς ἡ μόνη ἀπάντηση.

Ἡ ἐποχή μου διαφημίζει τήν ἀξία τοῦ ἀτόμου. Τά μεγάφωνα τοῦ πολιτικοῦ λόγου, στή διαπασῶν, ὑπόσχονται σεβασμό στόν ἄνθρωπο. Διακριτική ἀξιολόγηση τῶν ὁραμάτων του. Καί δημιουργία κλίματος καί συνθηκῶν, πού ἐξυπηρετοῦν τήν ἐλεύθερη πορεία του καί τήν ἀδέσμευτη ἀξιοποίηση τῶν ἐμφυτων χαρισμάτων του. Ὡστόσο, ἐνῶ ἀπό τά μεγάφωνα τῆς προπαγάνδας ἤχουν, ἀσταμάτητα, τά μεγαλόστομα καί μεγαλόπνοα συνθήματα, οἱ ἀναγγελίες ὑπερσύγχρονων, ἑξυπνων καί ἀποτελεσματικῶν, ὅπλων, πού μποροῦν νά ἐξοντώσουν «ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ» τήν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρη, ἀκυρώνουν κάθε ἐλπίδα. Ἀπειλοῦν καί τοὺς τρομοκράτες καί τοὺς τρομοκρατημένους. Καί τοὺς ἐγκληματίες καί τοὺς ἀθώους. Οἱ διακηρύξεις γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα δέ φρενάρουν τήν παθιασμένη σπορά τοῦ ὀλέθρου. Ἡ «ἀξία

άνθρωπος», ακόμα και όταν ομολογείται, δεν υπερκαλύπτει τίς πολλαπλές σκοπιμότητες και δεν εμποδίζει την ανάπτυξη των βιομηχανιών του πολέμου.

Η κουλτούρα της εποχής μου δείχνεται ευαίσθητη προς τον άνδρ της ζωής, προς την ηλικία, πού τή διακρίνει ή απαλότητα και ή αγνότητα. Και φωνάζει, κυριολεκτικά μαίνεται, όταν, στά διάφορα μήκη και πλάτη της οίκουμένης, ασυνείδητοι και σκοτεινοί δουλέμποροι της σάρκας, εκμεταλλεύονται την παιδική αθωότητα και σπρώχνουν στην πορνεία τίς υπάρξεις, πού θά χρωστοῦσαν νά τίς περιβάλλουν μέ τή στοργή τους και μέ την ανύσταχτη φροντίδα τους. Όστόσο, ό έντονος, στιλιτευτικός λόγος, πού εκχύνεται όρμητικός στά Μ.Μ.Ε. είναι ασύμβατος μέ την πράξη. Και ή διαμαρτυρία δέ βρίσκεται σέ συμφωνία μέ τίς καθημερινές επιλογές και μέ τά σχήματα, πού παρουσιάζονται ως ή πεμπτουσία του εκσυγχρονισμού. Οί ίδιοι άνθρωποι, πού στιγματίζουν τό αίσχρό τόλμημα της παιδικής πορνείας, προωθούν στις τηλεοπτικές οθόνες τά μαθήματα της πορνείας. Και εκμαυλίζουν τίς παιδικές ψυχές μέ την απολυτοποίηση του σέξ, μέ τον εξωραϊσμό της διαφθοράς και μέ την ειδωλοποίηση των προσώπων, πού έχουν προδώσει και την αιδώ και την αξιοπρέπεια.

Η ίντελιγκέντσια της εποχής μου ανακυκλώνει τό σύνθημα της ισότητας και ύφαινει την επικαιρότητα και τίς μελλοντικές προοπτικές στό στίμوني της απόλυτης ισοτιμίας του άντρα και της γυναίκας, του πλούσιου και του φτωχού, του σοφού και του αγράμματος, του δυτικοευρωπαίου και του ασιάτη, του έντιμου και του εγκληματία. Και ή πράξη, μέ βίαιο τρόπο, επικυρώνει τίς ανισότητες και επιβραβεύει την εκμετάλλευση. Η ισότητα εξακολουθεί νά είναι όραμα, νά είναι λαχτάρα, νά είναι σκιά άπιαστη. Και οί διακρίσεις κλιμακώνουν τους ανθρώπους, όχι ανάλογα προς τά προσόντα τους και τίς δυνατότητές τους, αλλά σύμφωνα μέ τά συμφέροντα των δυναστών και μέ τίς επιδιώξεις των εκμεταλλευτών της ανθρώπινης προσωπικότητας.

Θά μπορούσα νά ψηλαφήσω την ασυμβατότητα σέ πολλές πτυχές της σύγχρονης ζωής. Γιατί είναι ή αρρώστια, πού κατατρώει όλα τά κύτταρά μας. Η διαφθορά του λογικού μας και της καρδιάς μας, πού αλλοιώνει τον πίνακα του χρέους και αναστρέφει τή διαλεκτική μας και την πρακτική μας. Σήμερα, αντί για την αξία «άνθρωπος», σχηματοποιούμε μέσα μας την απολυτότητα του ατομισμού μας. Αντί για τό προνόμιο της εξαγιασμένης ελευθερίας, υπηρετούμε τό σχήμα της εκμετάλλευσης. Αντί για την υπεροχή της πνευματικής καλλιέργειας, προσκολλούμε τά ενδιαφέροντά μας στην ευμάρεια και στην σαρκολατρεία. Επόμενο είναι οί επαγγελίες νά μή έχουν αντίκρουσμα και τά ώραϊα συνθήματα νά μή καταλήγουν σέ πράξη.

22 Ἰουλίου 2002

Ἀγαπητέ Χριστόδουλε

Θά σέ ἀπασχολήσω καί, ἀσφαλῶς, θά σέ ἐνοχλήσω «ἐπὶ προσωπικοῦ θέματος». Πού, ὥστόσο, ἐνῶ εἶναι δικό μου, «προσωπικό» πρόβλημα, καταντάει, δυστυχῶς, νά λειτουργεῖ ὡς δική σου, «προσωπική» ἀπαξίωση.

Θέλω νά πιστεύω, πῶς δέ θά χαρα-

Καί, ὑψώνοντας τόν τόνο, δήλωσες, πῶς κανένας δέν ἔχει τό δικαίωμα νά τό δεσμεύσει, ἤ, πολύ περισσότερο, νά τό φιμώσει ὀριστικά. Νά πνίξει τήν κραυγή τῆς προσωπικῆς ἀγωνίας. Ἡ νά ἐμποδίσει τή δημοσιοποίηση τῆς γνώμης καί τῆς πηγαίας ἀντίρρησης.

Παρ' ὅλη τήν καθημερινή ροή τῶν ἀντίθετων δεδομένων, ἐγώ κρατῶ μέσα μου τήν πεποίθηση, πῶς αὐτό δέν τό φώναξες τόσο δυνατά καί τόσο ἐπίσημα, γιά νά κατακυρώσεις μόνο τά δικά σου δικαιώματα. Γιά νά πεῖς, ὅτι μόνο σέ σένα ἔχει περιέλθει τό προνόμιο, σάν πατρογονική κληρονομιά. Θέλω νά πιστεύω, πῶς, ὑψώνοντας τή φωνή σου, ὑπερασπίστηκες τό καθολικό δικαίωμα. Τό προνόμιο ὅλων τῶν λογικῶν πλασμάτων. Τῶν ἐλεύθερων καί ὑπεύθυνων εἰκόνων τοῦ Θεοῦ.

Λυπᾶμαι, εἰλικρινά, ὅταν σέ βλέπω

«Ἐπὶ προσωπικοῦ...».

κτηρίσεις τίς γραμμές, πού ἀκολουθοῦν, ὕβρη. Καί δέ θά κρίνεις τό τόλμημά μου ἀνάρμοστο. Δέ θά μοῦ ρίξεις τό «ἀνάθεμα», ὅπως ἔκανες πρόσφατα, ὅταν ἀποφάνθηκες, *ex cathedra*, ὅτι καί ἡ ἀπλή ἀναφορά τοῦ ὀνόματός μου στήν Ἱερά Σύνοδο ὑποβαθμίζει τό Συνοδικό θεσμό καί σπιλώνει τήν ἐξαγιασμένη ὁμήγουρη τῶν ἀκατηγόρητων(!) Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Σύ, πρῶτος, διακήρυξες, *urbi et orbi*, πῶς τό ἀκριβό προνόμιο τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου ἀποτελεῖ δῶρο Θεοῦ.

νά κινεῖσαι σταθερά στήν τροχιά τοῦ μονόλογου. Ἀλλά καί πάλι ἐπιμένω, νά μήν ἐπιτρέπω στόν ἑαυτό μου νά καλλιεργήσει τήν ὑποψία, ὅτι σφετερίζεσαι κοινά «τοῖς πᾶσι» προνόμια. Ὅτι διαχειρίζεσαι, ὡς προσωπική σου ιδιοκτησία, τό θεϊκό δῶρημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου. Καί ὅτι πιστεύεις, πῶς κάθε ἄλλος, μέσα στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας, πού θά νοιώσει τήν ἀνάγκη ἢ τό χρέος νά ἀνοίξει τό στόμα του, γιά νά ἐκφράσει διάφορη γνώμη ἢ γιά νά βγάλει ἀπό μέσα του τό φαρμάκι τῶν πικρῶν του ἐμπειριῶν, κάνει πράξη παράτολμη καί ἀνεπίτρεπτη. Ὅτι παραβιάζει τούς κανόνες τῆς

υποταγής, πού οι πάντες όφείλουν σέ σένα, τόν Έπίσκοπο τής πρώτης προβολής καί τής ήγεμονικής εμφάνισης.

Ώστόσο, καί αν άκόμα έχεις παγιώσει μέσα σου μιá τέτοια, άρρωστημένη καί είδωλική, θεώρηση του ρόλου σου, σέ βεβαιώνω, πώς δέν είμαι έτοιμος νά τήν άποδεχτώ καί νά τήν υπηρετήσω. Γιατί καί έγώ, όπως καί σύ, δέν είμαι εύκολος νά θυσιάσω, δουλικά, τήν άρχιερατική ύπευθυνότητα καί τό άκριβό προνόμιο τής έλευθερίας τής έκφρασης. Καί δέν παραδίνομαι στή σιωπή, όταν, γύρω μου, τά γεγονότα έκτυλίσσονται άρνητικά. Μέ συνεχείς περιφρονήσεις των Πατερικών προδιαγραφών. Μέ άκριτες περιθωριοποιήσεις των Ίερών Κανόνων. Καί μέ εύτελισμούς τής άρχιερατικής άξιοπρέπειας. Δέν έπιτρέπω στον έαυτό μου νά πνίξει μέσα του τό θεολογικό λόγο, τήν προσφορά στό λαό τής άλλης έκτίμησης καί τή δηλοποίηση τής διαμαρτυρίας, όταν οι συνεπίσκοποί μου, κάνοντας κακή, κάκιστη χρήση των προνομίων τους καί των άρμοδιοτήτων τους, φέρονται άπέναντί μου καί άπέναντι στήν καθαγιασμένη έκκλησιαστική μας παράδοση, ως κοσμικοί σατράπες. Όταν παρενοχλούν τήν ταπεινή διακονία μου. Όταν, επί τρεῖς όλόκληρες δεκαετίες, μεθοδεύουν τόν άφανισμό μου, δίχως νά βρίσκουν τό θάρρος νά διατυπώσουν ύπεύθυνα τήν έγκλησή τους καί νά μου παραχωρήσουν τό άναφαίρετο δικαίωμα μιáς, στοιχειωδώς, δίκαιης δίκης.

Τά γεγονότα αυτά, πυκνά καί σκοτεινά, μέ άναγκάζουν, νά στέκομαι, μέ πόνο αλλά καί μέ παρρησία, στήν αύλή τής ιερής παρεμβολής καί νά μιλάω δημόσια. Σέ εύρύτερη έκκλησιολογική

όπτική άκτίνα. Άλλά καί «έπί προσωπικού θέματος». Νά ιστορώ μπροστά στό λαό του Θεού τά περιστατικά. Νά περιγράψω τήν τραγικότητα του «έκκλησιαστικού προβλήματος». Νά υπερασπίζομαι, μέ όλες μου τίς δυνάμεις, τήν άρχιερατική μου υπόληψη. Καί, υπερασπίζοντας τή δική μου άρχιερωσύνη, νά στέκομαι προσκυνητής καί υπερασπιστής μιáς εύαισθησίας καί μιáς άξιοπρέπειας, πού σφραγίστηκε μέ τό μύρο τής καρδιάς των άγιών Πατέρων μας. Μέ τούς τίμιους άγώνες τους. Καί μέ τίς άπανωτές θυσίες τους.

Τό είδικό έρέθισμα, γιά νά σοϋ γράψω, σέ τούτη τήν ιστορική καμπή, είναι ή άπροσδόκητη καί άνεξήγητη μεταστροφή καί μεταμόρφωσή σου στήν άντιμετώπιση των γνωστών πιά «έπιτιμιών άκοινωνησίας», πού είναι καί άποδείχτηκαν τελεσίδικα σκέτα «μασκαραλίκια». Ή άλλαγή σου στή θεώρηση των πράξεων τής δολοπλοκίας καί τής ντροπής, πού εύτέλισαν έπικίνδυνα τήν άρχιερατική άξιοπρέπεια κατά τήν τελευταία δεκαετία καί υποβάθμισαν, ίσαμε τήν άποϊεροποίηση καί έξουθένωση, τόν, άπό θεσμοθέτησης, ιερότατο Συνοδικό θεσμό.

Πρέπει νά σοϋ τό υπογραμμίσω καί νά σοϋ τό τονίσω, ότι δέν μέ άπασχόλησαν καί δέ μέ άπασχολούν «καθ' έαυτά» τά γελοία έφευρήματα των έπιτιμιών, γιατί, όπως καί σύ τό έχεις διαπιστώσει, ή συνειδηση του Σώματος τής Έκκλησίας τά έχει ήδη καταδικάσει καί τά έχει άπορρίψει. Άν μένουν τά μελανά σημάδια τους στίς ταλαιπωρημένες μνήμες του πληρώματος, βρίσκονται συνοδευμένα μέ τούς χαρακτηρισμούς τής άποστρο-

φής και της αποδοκιμασίας. Έκεῖνο, πού μέ αἰφνιδίασε, μέ προβλημάτισε καί μέ κέντρισε, εἶναι ἡ δική σου περιέργη στροφή, πού ἀκολούθησε τόξο 180°. Ἡ ἀπότομη ἀλλαγὴ σου καί ἡ διμετρικὰ ἀντίθετη συμπεριφορά σου στήν ἀντιμετώπιση τῶν ἄνομων καί ἀντικανονικῶν αὐτῶν ἐφευρημάτων, πού βάθυναν τήν πυορροοῦσα πληγὴ τῆς Ἐκκλησίας καί τῆ δική μου ὁδύνη.

Ξέρεις, πολύ καλά, πότε καί ἀπό ποιούς ἐπινοήθηκαν καί προβλήθηκαν αὐτά τὰ «Κανονικά» ἀνοσιουργήματα. Καί γνωρίζεις, ποιά σκοπιμότητα τὰ γέννησε. Μέ κανένα τρόπο δέ δικαιῶσαι νά ἐπικαλεστεῖς ἄγνοια ἢ ἑλλιπὴ ἐνημέρωση. Δέν εἶσαι ἀπό τοὺς ἀνθρώπους, πού ἀφήνουν νά τοὺς ξεφεύγει ἡ ἐπικαιρότητα καί περπατοῦν, μοναχικοί, τό δρόμο τους, ἐγκλωβισμένοι στίς φοβίες τους καί στίς ἀτολμίες τους. Ἐξάλλου, στή Διαρκὴ Ἱερά Σύνοδο τοῦ 1993, πού σκηνοθέτησε τήν ἐξόντωση τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν καινολογώντας καί κενολογώντας, ὅτι μπορεῖ νά τοὺς τιμωρήσει ἀναπολόγητους καί μέ ἐπιτίμια, πού δέν ἔχουν τὴ δύναμη νά τοὺς στερήσουν τήν ποιμαντική τους ὑπευθυνότητα, ἥσουν παρῶν, ὡς μέλος. Παρακολούθησες, καρέ-καρέ, ὅλη τήν ἑξαλλή διαλεκτική. Καί ὅχι μόνο αὐτό. Διαμαρτυρήθηκες ἔντονα. Καί καταψήφισες τήν πονηρὴ εἰσήγηση.

Ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενο νά λησμονήσες τὴ στάση, πού πῆρες τότε καί τίς ἔντονες ἀντιδράσεις, πού δημοσιοποίησες καί μετὰ τὴ διακίνηση τῶν δόλιων «ἐπιτιμίων» πρὸς τὴ γραφειοκρατία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί Ὁρησκευμάτων, θά σοῦ ὑπενθυμίσω μιὰ ἐπιστολή, πού πῆσυνέταξες καί τήν

ἀπηύθυνες στὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπο Σερραφείμ. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ σέ ζωγράφιζε καί σέ ἐξέφραζε. Ἔδινε καί στὸν τότε προκαθήμενο, ἀλλὰ καί στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τὴ θεολογικὴ σου ἀντιπαράθεση καί ἀντιπρόταση. Τό «ὄχι» σου στά πραξικοπήματα, πού κουρελιάζουν τό Πηδάλιο τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί ἀποσυναρμολογοῦν τὴ Συνοδικὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας.

Μεταφέρω αὐτούσια τὴν ἐπιστολὴ σου:

«Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Πρὸς
τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ. κ. Σερραφείμ
Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

Βόλος 2 Δεκεμβρίου 1993

Μακαριώτατε

Παρά τὴν ἀπόφασίν μου νά τηρήσω σιγὴν ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ» τοῦλάχιστον ἔξω τῆς Ἱεραρχίας, καί τοῦτο διὰ νά μὴ προξενῶ, μέ τὰς δημοσίας ἐπισημάνσεις μου, προβλήματα εἰς τὴν Μακαριότητά Σας, ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἔχετε δηλώσει, ἀναγκάζομαι σήμερον νά Σᾶς ἐνοχλήσω, ἐπειδὴ ἐκ παντοίων κατευθύνσεων καταφθάνουν εἰς τὰ αὐτιά μου πληροφορίαι, ὅτι προωθεῖται πρὸς νομοθετικὴν κάλυψιν «ρύθμισις» τοῦ Ζητήματος αὐτοῦ, περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ὁποίας οὐδεὶς τῶν Ἱεραρχῶν γνωρίζει τι.

Ἡ τοιαύτη ἀδιαφάνεια ὀφείλεται

άσφαλως, Μακαριώτατε, εἰς τό σύστημα ὅπερ ἔχετε ἐπιτύχει νά καθιερωθῇ ἐπὶ τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, τῆς ἀπ' εὐθείας δηλονότι μεταξύ Ὑμῶν καί τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνεννοήσεως ἐπὶ τῶν ἐκκλ. θεμάτων, χωρίς τήν παρεμβολήν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων. Καί τό μέν σύστημα τοῦτο ἀσφαλως δύναται νά ἀποβῇ ὑπέρ τῶν καλῶς νοουμένων συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας, ὑπό τόν ἀπαράβατον ὁμως ὅρον ὅτι θά ἔχετε προηγουμένως ἐνημερώσει τήν Ἱ. Σύνοδον ἐπὶ τῶν λύσεων τάς ὁποίας εἰσηγγεῖσθε εἰς τόν Πρωθυπουργόν, καί θά ἔχετε ἐξασφαλίσαι τήν σύμφωνον γνώμην της.

Ἡ τακτική ὁμως τήν ὁποίαν ἀκολουθεῖτε, ἤτοι ἡ ἐν πλήρει ἀγνοήσῃ τῆς Ἱεραρχίας εἰσήγησις ἐκάστοτε λύσεων πρός τήν Πολιτείαν εἶναι ἀήθης καί ἐγκυμονεῖ κινδύνους εἰς βάρος τοῦ συνοδικοῦ θεσμοῦ, ἀλλά καί εἰς βάρος Σας, ἐάν ποτέ Σᾶς ζητηθοῦν εὐθύναι. Ὁφείλω δέ νά Σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἱκανή μερίς Ἱεραρχῶν ἀνησυχεῖ σφόδρα διὰ τήν τακτικὴν αὐτὴν καί περιστέλλει μέν τά κατακλύζοντα αὐτήν συναισθήματα ἀγανακτήσεως, ἐκ λόγων σεβασμοῦ πρός τό σεπτόν πρόσωπόν Σας, ὁμως χωρίς ὑπερβολήν πρόκειται διὰ κοχλάζον ἡφαίστειον τοῦ ὁποίου τυχόν ἔκρηξις θά σηματοδοτήσῃ δεινά διὰ τήν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας καί διὰ τήν ἐνότητα αὐτῆς.

Ἡ ἀγωνιώδης δέ αὐτὴ ἀνησυχία διὰ τοὺς θεσμούς τῆς Ἐκκλησίας μετατρέπεται εἰς αὐτόχροημα ἐκρηκτικὴν κατάστασιν ἐάν πιστεύσω τά εἰς τόν τύπον ἀναγραφέντα ὅτι ἡ περίφημος αὐτὴ νομοθετικὴ ρύθμισις πρόκειται νά ἀναφέρεται εἰς τήν ἐκπαραθύρωσιν τῶν Ἱεραρχῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ἐπι-

βληθῇ πνευματικόν ἐπιτίμιον ὑπὸ τῆς ΔΙΣ. Δηλαδή ἐπιδιώκετε νά εἰσαγάγετε εἰς τήν Ἐκκλησίαν νέον τρόπον ἀπολύσεως τῶν Μητροπολιτῶν διὰ τῆς πλαγίας ὁδοῦ τῶν ἐπιτιμιῶν; Ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία προβλέπει περιοριστικῶς τοὺς τρόπους αὐτοὺς παρέχουσα ταυτοχρόνως καί τάς ἐγγυήσεις τῆς ὀρθῆς κρίσεως ἀλλὰ καί τῆς ἀμύνης τοῦ κατηγορουμένου. Ποῖος ποτέ διενοήθη, Μακαριώτατε, ὅτι ἡ ἐπιβολὴ ἐνός ἐπιτιμίου παρὰ ὀργάνου ἀναρμοδίου, καθ' ὃν τρόπον μάλιστα ἐλήφθη σχετικὴ ἀπόφασις, χωρίς τήν τήρησιν στοιχειωδῶν κανόνων ὑπερασπίσεως τῶν κατηγορουμένων, χωρίς κἂν νά κληθοῦν εἰς ἀπολογίαὶν θά ἦτο δυνατόν νά συνεπιφέρῃ τήν ἐκπτώσιν αὐτῶν; Καί ποῖος μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι δέν πρόκειται καί εἰς τό μέλλον νά ἀκολουθηθῇ ἡ αὐτὴ διαδικασία διὰ τήν ἐκπαραθύρωσιν διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ τυχόν ἀνεπιθυμητῶν Ἱεραρχῶν; Φοβοῦμαι ὅτι ἀνοίγετε τοὺς ἀσκούς τοῦ Αἰόλου καί μεθοδεύετε λύσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι διὰ τρητοὶ ἐξ ἐπόψεως τῶν Ἱ. Κανόνων κυρίως, ἀλλὰ καί τῶν νόμων τοῦ κράτους, ἀήθεις δέ καί ξέναι πρός τήν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀπὸ αἰώνων διοικεῖται ἐπὶ τῇ βάσει διαφανῶν διατάξεων ἐξασφαλιζουσῶν τό ἀδιάβλητον τῆς κρίσεως καί τάς ἐγγυήσεις τῆς δικαιοκρισίας.

Δέν ἀρνοῦμαι ὅτι τό σχολάζον ἀπὸ ἐτῶν «Ἐκκλησιαστικόν Ζήτημα» ἐξελίχθη ἤδη εἰς πληγὴν φλεγμαίνουσαν εἰς τό σῶμα τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας. Αἱ ἐξ αὐτοῦ ἐπιπτώσεις εἶναι ὀδυνηραὶ δι' ὅλους μας. Μόνον ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας χαίρουν καί ἀγάλλονται. Τά πιστά της τέκνα λυποῦνται καί κλαί-

ουν. Λαμβάνω σωρείαν γραμμάτων ἀπλοϊκῶν χριστιανῶν διεκτραγωδούντων τὴν κατάστασιν τῆς ἐκκλ. διοικήσεως καὶ ἐκλιπαρούντων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῶν 3 Μητροπολιτῶν. Καὶ ἐγὼ μὲν δέν διαθέτω τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλω τὴν λύσιν, τὴν ὁποῖαν ἀσπάζομαι καὶ γνωρίζετε. Σεῖς ὁμως τὴν ἔχετε καὶ ὀφείλετε νὰ γίνετε ὁ ἐκφραστής ὅχι τῶν ἀδιαλλάκτων, πού Σᾶς περιβάλλουν, ἐνδιαφερόμενοι διὰ τό ἴδιον συμφέρον ἕκαστος, ἀλλὰ τῶν συντηρητικῶν καὶ μετριοπαθῶν ἐκείνων Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς τῆς Ἱ. Συνόδου ἔχουν τὴν παρησίαν νὰ ἐκφράζουν τὰς ἀπόψεις των χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος λέγοντες ἐνώπιόν Σας τό «ναί» «ναί» καὶ τό «οὐ» «οὐ». Σταματήσατε λοιπόν, παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω, τὴν ἐτοιμαζομένην ρύθμισιν τῆς Πολιτείας ἡ ὁποία εἰς οὐδέν θά ὠφελήσῃ, ἀλλὰ θά ρίψῃ ἔλαιον εἰς τὴν πυράν, διὰ νὰ γίνωμεν καὶ πάλιν «θέατρον καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις». Σταματήσατε τὰς νομοθετικὰς ἐξελίξεις καὶ συγκαλέσατε τὴν Ἱεραρχίαν πρὸς διάσκεψιν καὶ προβληματισμόν. Εἰς τὴν Ἱεραρχίαν ὑπάρχουν ἄνδρες πού Σᾶς σέβονται καὶ πονοῦν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀφήσατέ τους νὰ ἐκδηλωθοῦν ἐλευθέρως καὶ υἱοθετήσατε τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, ὥστε νὰ πληροφορηθῇτε τὰς ἀληθεῖς προθέσεις τῆς Ἱεραρχίας. Ἄλλως δέν θά δυνηθῇτε νὰ διαπιστώσετε τί ἀληθῶς φρονοῦν οἱ Ἱεράρχαι. Εἶναι φανερόν ὅτι ὁ χρόνος εἶναι συνεσταλμένος. Σπεύσατε, λοιπόν, ὅσον ὑπάρχει καιρός. Φοβοῦμαι ὅτι ἐάν τελικῶς ἡ νομοθετικὴ ἐπέμβασις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν συντελεσθῇ ἐρήμην τῆς Ἱεραρχίας, θά εὕρεθῇτε εἰς πολὺ δυσχερῆ θέσιν ὅταν θά πρέπει

νὰ ἐξηγήσετε εἰς τὴν ΙΣΙ τοὺς λόγους τῆς ἐν κρυπτῷ ἐνεργείας Σας ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, πληττῇ τὸν συνοδικόν θεσμόν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν Σας καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

+ Ο Δημητριάδος Χριστόδουλος

Κοινοποιήσις: 1. Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργόν κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου

2. Σεβ. Μητροπολίτας Ἐκκλησίας Ἑλλάδος

3. Ἐξοχώτατον κ. Εὐ. Βενιζέλον, Ὑφυπουργόν Τύπου.

Ἡ τοποθέτησή σου εἶναι περισσότερο ἀπὸ σαφές. Δέν ταλαντεύεσαι, ἀνάμεσα στὴν ἀποδοχὴ καὶ τὴν ἀπόρριψη τῶν «καινοφανῶν» ἐπιτιμιῶν. Δέ βρίσκεις, πῶς ἡ ἐφαρμογὴ τους, ἔστω ἀνορθόδοξη, μπορεῖ νὰ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἐνδεχόμενα. Ἄν ὅχι τό καλύτερο καὶ προσφορότερο, πάντως ἀπὸ αὐτά, πού κάποτε ἐφαρμόστηκαν στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ καταδικάζεις ἀπερίφραστα. Καὶ μέ βδελυγμία. Τὰ βρίσκεις, πέρα γιὰ πέρα, «ξένο σῶμα». Ἐπινόηση πονηρῇ. Πού ἀνατρέπει τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς καὶ σπρώχνει τὴν Ἐκκλησίαν σὲ περιπέτεια. Καὶ ἀποσαφηνίζεις, ὅτι ἡ «ἀγωνιώδης αὐτὴ ἀνησυχία διὰ τοὺς θεσμούς τῆς Ἐκκλησίας μετατρέπεται εἰς αὐτόχημα ἐκρηκτικὴν κατάστασιν ἐάν πιστεῦσω τὰ εἰς τὸν τύπον ἀναγραφέντα ὅτι ἡ περίφημος αὐτὴ νομοθετικὴ ρύθμις πρόκειται νὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκπαραθύρωσιν τῶν Ἱεραρχῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ἐπιβληθῇ πνευματικόν ἐπιτίμιον ὑπὸ τῆς ΔΙΣ». Ρωτᾷς δέ

τόν τότε Ἀρχιεπίσκοπο, μέ ἀγωνία καί ἀγανάκτηση: «Δηλαδή ἐπιδιώκετε νά εἰσαγάγετε εἰς τήν Ἐκκλησίαν νέον τρόπον ἀπολύσεως τῶν Μητροπολιτῶν διά τῆς πλαγίας ὁδοῦ τῶν ἐπιτιμίων;». Καί τόν καλεῖς, νά ἀποκαταστήσει τήν κανονική τάξη, πού κλονίστηκε ἐπικίνδυνα, γιά νά προλάβει τίς δεσμενεῖς ἐξελίξεις, πού προοιωνίζεται ἡ διατήρηση τῶν ἐπιτιμίων.

Ἐγώ δέν ξαναφέρνω στό τραπέζι τοῦ θεολογικοῦ ζυγίσματος τά «σκουπίδια» τῶν «ἐπιτιμίων». Θέλω, ὅμως, νά σέ ρωτήσω, μέ εὐθύτητα καί μέ σαφήνεια, τί εἶναι ἐκεῖνο, πού σέ ἀνάγκασε νά κάνεις μιά τέτοια στροφή, ὥστε, ἀπό τιμητής, νά βρεθεῖς, ὑποστηρικτής τῶν ἐπιτιμίων. Πῶς πρόδωσες τίς ἀπόψεις σου, τίς τόσο καθαρές καί ἀπόλυτες, καί γύρισες στή χωματερή τῶν Κανονικῶν ἀποβλήτων, γιά νά περιμαζέψεις τά σκουπίδια, πού πέταξες καί νά τά ὑψώσεις ὡς φλάμπουρα ἀνανεωτικῆς καί ἀναγεννητικῆς καμπάνιας.

Ὅσα εἶπες καί ἔπραξες σχετικά μέ τό θέμα αὐτό ἀπό τότε, πού ἀνέβηκες στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο, εἶναι ἀνεξήγητα καί ἐξοργιστικά ἀντίθετα, μέ ἐκεῖνα, πού ἔλεγες καί διακήρυττες, ἴσαμε κείνη τήν ὥρα. Ἀποτελοῦν αὐτοαναίρεση καί αὐτοκατάλυση. Προδοσία τῶν δικῶν σου θεολογικῶν ἐτυμολογιῶν. Καί προσχώρηση στό στρατόπεδο ἐκείνων, πού μεθοδεύουν «λύσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι διάτρητοι ἐξ ἐπόψεως τῶν ἱ. Κανόνων κυρίως, ἀλλά καί τῶν νόμων τοῦ κράτους, ἀήθεις δέ καί ξέναι πός τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀπό αἰώνων διοικεῖται ἐπὶ τῇ

βάσει διαφανῶν διατάξεων ἐξασφαλιζουσῶν τό ἀδιάβλητον τῆς κρίσεως καί τάς ἐγγυήσεις τῆς δικαιοκρισίας».

Ὅταν ἀνέβηκες στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο, γύρισες, ἀπότομα, τήν πλάτη στό Χριστόδουλο-ὑποστηρικτή τῆς κανονικῆς τάξης καί ἔσπρησες σπὴν καθέδρα τοῦ προέδρου τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων μιά διαμετρικά ἀντίθετη καί ἀντίπαλη προσωπικότητα. Ἐμφάνισες τό πρόσωπο τοῦ ἀποδέκτη, τοῦ ὑποστηρικτή καί τοῦ ἐκμεταλλευτῆ τῆς ἀποκρουστικῆς ἀνωμαλίας, πού ἴσαμε κείνη τήν ὥρα τήν κατεδίκαζες ἀπερίφραστα. Ἡ μεταβολή σου ἦταν μιά πράξη τραγική, πού πρόδιδε ἰδιοτέλεια καί δόλο.

Θά μπορούσα νά ἀναφέρω σειρά περιστατικῶν. Ἀλλά θά μακρύνω τήν ἐπιστολική μου ἐπισήμανση. Περιορίζομαι στήν υπογράμμιση κάποιων δειγμάτων.

Σύ, μέ τήν ἴδια σου τή φωνή, ἐμφανίστηκες στή Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1998 καί ἀνέτρεψες τό Χριστόδουλο τοῦ 1993 καί τοῦ 1994. Μέ βίαιη κίνηση ἔβαλες κατά μέρος τήν εἰσήγηση ἐνός Συνοδικοῦ Συνέδρου, πού ἐργάστηκε εὐσυνεϊδητα καί μέ δική σου ἐντολή γιά τήν ἀπάλειψη τοῦ ἄγους τῶν «ἐπιτιμίων». Καί ἀντιπρότεινες δυό ἐνδεχόμενα. Ἡ τήν παρμονή τῶν ἐξαμβλωματικῶν «ἐπιτιμίων» σέ βάθος χρόνου, πού νά ἐγγίζει τήν πλάκα τοῦ τάφου, ἢ τήν κατακύρωσή τους γιά τό «ἄχρι τότε» χρονικό διάστημα καί τήν ἀπάλειψή τους ἀπό κείνη τή στιγμή. Καί αὐτή τήν πρόταση τήν ἔκανες, δίχως νά τή συνοδεύσεις μέ κάποια ἀνάλυση ἱερῶν Κανόνων, πού νά δικαιώνουν ἢ τή μιά

ἢ τὴν ἄλλη πρόταση. "Ετσι, στό κενό. "Ἡ, μᾶλλον, πονηρά. Μέ σύμβουλο τὴν αὐθαίρεσία. Καί μέ σκοπιμότητα κρυφή, πού δέν τόλμησες κᾶν νά τὴν ἐμφανίσεις καί νά τὴν ὑποστηρίξεις. Νά μὴν ἀγγίξει ἡ ὀριστική καί ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς ἐπιβολῆς τους, ἀνάκληση τῶν ἐπιτιμίων, τὴ δική σου παρουσία στό Βόλο καί τὴν κατοπινὴ ἀνύψωσή σου στό θρόνο τῶν Ἀθηνῶν.

Πολέμιος τῶν ἀντικανονικῶν «ἐπιτιμίων» ἴσαμε τὴ στιγμή τῆς εἰσόδου σου στό ἀρχιεπισκοπικὸ μέγαρο. Σημαιοφόρος τῶν σαχλῶν «ἐπιτιμίων», μόλις ἡ σφραγίδα τῆς ἐξουσίας πέρασε στὰ χέρια σου.

Σὺ μπορεῖ νά μὴν ἐνοχλεῖσαι ἀπὸ τὴν ἀπότομη αὐτὴ καί ἀδικαίωτη μεταστροφή. Ἡ ἐξουσία ἀποτελεῖ μεθυστική ἀπόλαυση, πού ἐπηρεάζει καί ἀδρανεῖ τὴ νηφάλια κρίση. Ἀλλὰ τό ἄλκοὸλ τῆς ἔπαρσης δέ διαχέεται στὸν κοινωνικὸ περίγυρο. Καί δέν ἐπηρεάζει ἀποκοιμιστικά ὅλους ἐκείνους, πού στέκονται μακριὰ καί κρίνουν τὰ ἀντιφατικά πλάνη τῆς συμπεριφορᾶς τῶν προσώπων τῆς ἐξουσίας. Οἱ πολλοί, οἱ λειτουργοὶ τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, οἱ εὐσυνείδητοι καλλιεργητές τοῦ θεολογικοῦ ἀμπελώνη, οἱ πιστοί, οἱ «μεμυημένοι» στὶς δομές καί στὶς εὐαισθησίες τῆς κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξης, παρακολούθησαν μέ κατάπληξη τὴν ἀπότομη στροφή σου καί διερωτήθηκαν, τί κρύβεται πίσω ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀδικαίωτη αὐτοαναίρεση.

Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη, πού θόλωσες τό Κανονικὸ αἰσθητήριο τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί κατέστρωσες στὰ Πρακτικά τοῦ Σώματος τὴ στρεβλωμένη ἐτυμολογία σου, τὴν ἀναιρετική τοῦ γράμ-

ματος καί τοῦ πνεύματος τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἀλλὰ καί τῆς δικῆς σου σταθερῆς, ἴσαμε κείνη τὴ στιγμή, ἐτυμολογίας, περπατᾶς καί χτίζεις στό σάπιο ἔδαφος, πού τό εἶχες ἀπερίφραστα ἀποδοκιμάσει.

Καί ἔφτασες, στό 2002, νά αἰφνιδιάσεις τοὺς πάντες, καί αὐτούς, πού διακινεῖνται στὸν περίβολο τῆς Ἐκκλησίας καί ἐκείνους, πού караδοκοῦν στὰ τρίστρατα τῆς δημοσιογραφίας, μέ τὴν ἀφελὴ ἐπὶ κληση τοῦ ἀνύπαρκτου «ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας», γιὰ νά καλύψεις ἕνα ναυαγισμένο συν-επίσκοπό σου, στενὸ σου φίλο καί κομπάρσο τῆς ἐκκλησιαστικῆς σου πολιτικῆς, πού αὐτοπροδόθηκε, ὅτι εἶναι ὁμοφυλόφιλος.

Στὶς 31 Μαΐου ἔφερες στὴ Διαρκὴ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἢ, γιὰ νά εἴμαστε ἀκριβέστεροι καί ἐντιμότεροι, ἀναγκάστηκες νά φέρεις τὴ διάστροφη πράξη καί τό χυδαῖο, τηλεφωνικὸ, διάλογο τοῦ «κολλητοῦ» σου Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Ἀναγκάστηκες, γιατί ἡ εἶδηση εἶχε πάρει τὸν κατήφορο. Εἶχε ξεχυθεῖ ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν τηλεοράσεων. Εἶχε περπατήσει στὰ σοκάκια τοῦ κουτσομπολιοῦ. Καί εἶχε ἐγγίσει ἐπικίνδυνα τό δικό σου ἀρχιερατικὸ μανδύα.

Ἐγὼ εἶχα ὑποβάλει στὴ Σύνοδο, ἔγκαιρα, ἀπὸ τίς 17 Ἀπριλίου, ἐνυπόγραφη, ἐμπιστευτικὴ καταγγελία. Καί ζητοῦσα, ἀπὸ σένα καί ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνόδου νά κάνετε τό καθήκον σας. Νά δρομολογήσετε αὐτό, πού σᾶς ἐπιβάλλει ἡ ἀρχιερατικὴ σας ιδιότητα καί οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας. Οὔτε νά ἀδικήσετε τό συγκεκριμένο ρασοφόρο. Οὔτε ἡ εὐνοιά σας σὺν

πρόσωπό του νά πάρει τή μορφή ενός δεύτερου σκανδάλου. Νά έρευνήσετε μέ εύσυνειδησία. Νά δικάσετε έντιμα καί άμερόληπτα. Καί νά βγεΐτε, μέ καθαρό τό μέτωπο, νά ένημερώσετε τό λαό.

Έσύ, φοβισμένος καί κατατρομαγμένος, μήπως τό παραγάδι τών σκανδάλων άνεγκύσει άπό τό βυθό τής λάσπης καί τής τεχνητής σιωπής καί φέρεϊ στήν έπιφάνεια κάποια άλλα σκάνδαλα, πού σέ πονοϋν καί σοϋ κλέβουν τόν ύπνο, κατέφυγες στό φτηνό τέχνασμα. Ίσχυρίστηκες, πώς ή δική μου καταγγελία πρέπει νά μή ληφθεΐ ύπ' όψη, αλλά νά χωθεΐ βαθειά στό άρχεΐο, έπειδή έγώ βρίσκομαι «υπό έπιτίμιο»(!) καί δέν έχω τό δικαίωμα νά υποβάλω καταγγελία(!!!).

Γιά σένα, ό όμοφυλόφιλος συνάδελφος σου δέν είναι άκοινωνήτος. Τόν έναγκαλίζεσαι, τόν άσπάζεσαι, κοινωνεΐς καί συνεργάζεσαι μαζί του σέ όλα τά επίπεδα καί σέ όλα τά θέματα. Άκοινωνήτος είμαι έγώ, έπειδή τόν κατήγγειλα. Καί επιβάλλεται ή δική μου φωνή καί ή κατάθεση τής άγωνίας μου νά πνιγοϋν στό βυθό τής περιφρόνησης.

Τό παράξενο είναι, ότi καί κατά τή φάση αύτή τής άρχιεπισκοπικής ύπευθυνότητάς σου έμφανίστηκες νά έχεις λησμονήσει όσα είχες δηλώσει έπίσημα καί όσα είχες γράψει, τότε, πού ως συνοδικός κατεψήφισες τά «έπιτίμια». Σά νά μήν είσαι ό ίδιος άνθρωπος. "Η, σά νά είσαι ό καιροσκοπος, πού μεταμφιέζεται καί μεταμορφώνεται άνάλογα μέ τίς διακυμάνσεις τών προσωπικών του συμφερόντων. Σά νά βρήκες τά «έπιτίμια» άποκλειστική σανίδα σωτηρίας γιά σένα καί γιά τόν όμοφυλόφιλο συνεργάτη σου.

Δέν μπορώ νά γνωρίζω ποιές είναι οι δικές σου σκέψεις καί ποιά τά έσωτερα κίνητρα, πού σέ άναδεικνύουν άλλοπρόσαλλο καί άφερέγγυο. Αύτά τά γνωρίζεις έσύ καί τά έχει έγγράψει, μέ άκρίβεια, στό δικό Του βιβλίο ό παντογνώστης καί καρδιογνώστης Θεός.

Έγώ διερωτώμαι. Καί τά έρωτηματικά, πού γεννιώνται μέσα μου, τά έμφανίζω στήν κρίση καί στήν έκτίμηση τών μελών τής αγιότατης Έκκλησίας μας.

Ή άλλαγή σου νά όφείλεται άραγε στό ότi άπό τό 1993 ίσαμε σήμερα έχεις έμβαθύνει περισσότερο στό περιεχόμενο καί στό νόημα τών Ίερών Κανόνων καί ή μελέτη σου αύτή σέ έπεισε, ότi τά κατάπτυστα «έπιτίμια» δέν είναι κατάπτυστα, αλλά πανευλογημένα; Στήν περίπτωση, όμως, αύτή θά έπρεπε νά βγεΐς στή δημοσιότητα καί μέ μία σοβαρή νομοκανονική μελέτη νά τό άποδείξεις. Πράγμα, πού δέν τό έκανες.

Νά έκανες τή στροφή σου, γιατί, όπως έχει άκουστεΐ, κάποιος φίλος σου, συνταξιούχος τώρα δικαστικός, σέ συμβούλεψε, ότi δέ συμφέρει ή άρση τών έπάρατων «έπιτιμίων», γιατί, μετά τήν έξαφάνισή τους, κινδυνεύει ή δική σου έκλογή στό θρόνο τής Άρχιεπισκοπής; Άν αύτό είναι τό κίνητρο, προδίδεσαι ίδιοτελής. Έτοιμος νά πατήσεις στά πτώματα τών άδελφών σου καί συλλειτουργών σου, γιά νά έξασφαλίσεις τήν έξουσία, πού μέ κόπους καί μέ τεχνάσματα άπόκτησες.

Νά κινήθηκες, σέ τούτη τούλάχιστον, τήν τελευταία περίπτωση, άπό τήν άνάγκη νά έξουδετερώσεις τή δική μου καταγγελία καί νά καλύψεις τόν

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΕΣ

Ὁν τελευταῖο καιρὸ βλέπουμε νὰ ἔρχονται στὴ δημοσιότητα ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. θλιβερά γεγονότα, πού ἀναφέρονται σὲ ἰδιαιτερότητες κληρικῶν, δυστυχῶς καὶ ἀνωτάτων. Καὶ ἡ διαπίστωση αὐτὴ, ἀπὸ ἀνθρώπους πού ζοῦν κοντὰ στὴν Ἐκκλησία καὶ πονοῦν γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γίνεται μὲ θλίψη πολλή. Καὶ ἡ θλίψη αὐτὴ μεταβάλλεται σὲ ἀπογοήτευση, ὅταν βλέπει κανεὶς τὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση μὲ διάφορες μεθοδεύσεις νὰ ἀντιμετωπίζει αὐτὰ τὰ φαινόμενα ἄλλοτε μὲ χαρακτηριστικὴ ἀπραξία καὶ ἄλλοτε μὲ ὑφέρπουσα διάθεση ἀποσιωπῆσεως.

Ἀπὸ τὴν ἐπιλεκτικὴ ἐπισήμανση δυὸ μόνο περιστατικῶν θὰ πεισθοῦν οἱ ἀναγνῶστες περὶ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.

ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟ: Ἀπὸ τοὺς

πρώτους μῆνες τοῦ ἔτους κυκλοφοροῦν πληροφορίες καὶ στοιχεῖα, τὰ ὅποια φέρονται νὰ ἀφοροῦν σὲ ἰδιόρρυθμες συμπεριφορὰς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέως. Μητροπολίτης, στὸν ὅποιον ἔφθασαν ἀνωνύμως καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ὡς τελευταῖο ἀποδέκτη, αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, μὲ πόνο καὶ ἀηδία τὰ διαδίδασε, ὅπως τὰ παρέλαβε, καὶ τὰ παρέδωσε ἀμέσως διὰ τοῦ ἐμπιστευτικοῦ πρωτοκόλλου στὸ ἀνώτατο διοικητικὸ ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, γιὰ νὰ ἐρευνήσῃ ἐκείνη, ὡς ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ἀρμόδιο ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο, τὰ παράδοξα αὐτὰ φαινόμενα καὶ νὰ διαπιστώσῃ ὑπεύθυνα τὴ βασιμότητα ἢ μὴ ὅσων ἀποδίδονται στὸν ἐν λόγῳ Ἱεράρχη.

Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας εἶχε ὅλες τὶς ἀρμοδιότητες πού τῆς ἔδιναν τὴν ἐξουσία καὶ παράλληλα τῆς ὑπαγόρευαν τὴν ὑποχρέωση, νὰ ἐπιληφθεῖ τοῦ θέματος καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ἀμέσως καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὴ καθυστέρηση τὴ διαδικασία, ὅπως αὐτὴ ἐπακριβῶς καὶ σαφῶς ὀρίζεται καὶ διαγράφεται ἀπὸ τὴ νομοθεσία περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων (Ν. 5383/1932). Παραδόξως δὲν τηρήθηκε

ὁμοφυλόφιλο φίλο καὶ συνεργάτη σου; Ἄν ἡ ὑπόθεση αὐτὴ ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς πραγματικότητος, τότε ἡ διαφθορά δὲν εἶναι δεῖγμα συμπεριφορᾶς μόνο τοῦ ἀσυνείδητου ρασοφόρου, ἀλλὰ, προδίδεται, ὅτι ἔχει ἐγγίσει καὶ ἔχει διαβρώσει καὶ τὴν πρώτη καθέδρα τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐγώ, σοῦ τό ὁμολογῶ, ψάχνοντας μὲ ἀγωνία, δὲν κατάφερα νὰ βρῶ εὐ-

στοχότερη προσέγγιση στό φαινόμενο, ἀπὸ αὐτή, πού ἐπισημαίνει ὁ πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος, ὁ Πέτρος, στὴ δευτέρη καθολικὴ ἐπιστολή του: «κύων ἐπιστρέφων ἐπὶ τό ἴδιον ἐξέ-
ραμα...» (Β' Πέτρ. β' 22).

Ὁ συλλειτουργός σου

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ή διαδικασία αυτή. Ἀντίθετα ζητήθηκε ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενο Ἱεράρχη νὰ ἐναγάγει πρῶτα ὁ ἴδιος ἐκείνους πὺ θεωροῦσε «ὑπαίτιους καὶ συκοφάντες» καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἐξαρτοῦσε τὶς περαιτέρω δικές της ἐνέργειες. Πρωτόγνωρο φαινόμενο, πὺ ἀποτελεῖ πράγματι παγκόσμια δικονομικὴ πρωτοτυπία. Νὰ ἐπαφίεται στὸν ἴδιο τὸν ἐγκαλούμενο ἡ πρωτοβουλία γιὰ τὴν ἐναρξὴ τῶν κα' αὐτοῦ ἐνεργειῶν!! Καὶ ὅταν ὁ ἐγκαλούμενος Μητροπολίτης, κατὰ τὴ συνεδρία τῆς Συνόδου τοῦ ἐπόμενου μηνός, τοὺς ἐγνώρισε καὶ πάλι ὅτι προτίθεται στὸ μέλλον, διὰ τῶν ὀρισθέντων ἤδη πληρεξουσίων του δικηγόρων, νὰ προέλθει στὰ δέοντα, ἡ Σύνοδος ἀνέβαλε ἐκ νέου τὴν ἐναρξὴ τῆς δικῆς της ἐρευνας, μᾶλλον γιὰ τὸ φθινόπωρο μὲ τὴν ἐπόμενη Σύνοδο, καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐνημερωθεῖ γιὰ τὰ πεπραγμένα ἀπὸ τὸν ἐν λόγῳ Ἱεράρχη.

ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: Μπροστὰ στὴ χιονοστιβάδα τῶν σκανδάλων, πὺ πολὺ συχνὰ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀποτελοῦν θέαμα στὶς τηλεοράσεις καὶ ἀνάγνωσμα στὶς ἐφημερίδες, ἡ Σύνοδος ἐπινόησε νέα μεθόδευση. Ἀποφάσισε καὶ συγκρότησε «ΑΤΥΠΗ!» καὶ «ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ!» Ἐπιτροπὴ, στὴν ὁποία θὰ περιέρχονται στὸ μέλλον ἐπὶ νῦμες καταγγελίες σὲ βάρος κληρικῶν. Τὸ ἄτυπο αὐτὸ ὄργανο θὰ ἐρευνᾷ τὰ καταγγελλόμενα καὶ θὰ κάνει τὶς προτάσεις του στὸν Ἀρχιεπίσκοπο γιὰ τὶς περαιτέρω ἐνέργειες καὶ τὶς εἰσηγήσεις του στὴν Ἱ. Σύνοδο. Καὶ χωρὶς ἐπιφυλάξεις καὶ ἐνδοιασμοὺς κάνουμε εὐθέως τὴ διαπίστωση, ὅτι ἡ σύσταση

αὐτὴ τοῦ «ἄτυπου» καὶ «συμβουλευτικού» ὀργάνου τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ ἀνεπίτρεπτη παρέμβαση στὸ ἰσχυρὸν ἐκκλησιαστικὸ δικονομικὸ μας σύστημα, ὅπως αὐτὸ σαφῶς προδιαγράφεται ἀπὸ τὸ βασικὸ ἐκκλησιαστικὸ νομοθέτημα 5383/1932 (ὅπως ἰσχύει) «Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας». Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸς καὶ ἐνδεικτικὸς ἀκόμη καὶ ὁ τίτλος τοῦ νόμου αὐτοῦ, ἀναφερόμενος ὄχι μόνον στὴ διεξαγωγὴ τῆς δικῆς ἐνώπιον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, ἀλλὰ καὶ στὴν «ΠΡΟ ΑΥΤΩΝ» διαδικασία. Ἀπὸ τὸ νόμο αὐτὸ ρυθμίζονται καὶ προβλέπονται, κατὰ τρόπο σαφῆ καὶ ὀρισμένο, καὶ ἡ παροχὴ ἐξηγήσεων ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενο κληρικὸ καὶ ἡ διενέργεια ἀνακρίσεως μὲ τὴ συλλογὴ τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἡ ἐξέταση μαρτύρων καὶ ἡ ἀπολογία τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ ἡ σύνταξη καὶ ὑποβολὴ τοῦ ἀνακριτικοῦ πορίσματος καὶ ἡ περαιτέρω διεξαγωγὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δίκης. Καὶ ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ ἔχουν ἀνατεθεῖ στὰ εἰδικὰ θεσμοθετημένα ὄργανα τῶν Ε. Δ., ποῖο νόημα ἔχει ἡ πρόσθετη παρέμβαση στὸ δικονομικὸ αὐτὸ σύστημα ἄλλου «ἄτυπου» καὶ «συμβουλευτικοῦ» ὀργάνου, ὅπως εἶναι ἡ νεοφανὴς Ἐπιτροπὴ; Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ, μὴ ἔχοντας προδήλως κανένα νομικὸ ἔρεισμα (τουλάχιστον ὅπως συστάθηκε καὶ παρουσιάσθηκε), δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει καμμιά ἀρμοδιότητα, οὔτε ἐξάλλου νομιμοποιεῖται νὰ συλλέξει στοιχεῖα, οὔτε νὰ καλεῖ τοὺς ἐγκαλουμένους καὶ τοὺς κατηγοροὺς, ἀλλὰ οὔτε καὶ μάρτυρες νὰ

ἐξετάζει, διότι σὲ ἀντίθετη περίπτωση προφανῶς θὰ τελοῦσε σὲ παρανομία. Εἶναι λοιπὸν δυνατόν καὶ νομικὰ ἐπιτρεπτόν, παράλληλα μὲ τὶς ὑφιστάμενες νομικὲς ρυθμίσεις, πὺ ἀναφέρονται τόσο στὴ διεξαγωγή τῆς ἐκκλησιαστικῆς δίκης ὅσο καὶ στὶς «ΠΡΟ ΑΥΤΗΣ» διαδικασίες, νὰ παρεμβαίνει κάποιο ἄλλο «ἄτυπο» καὶ «συμβουλευτικό» μὴ θεσμοθετημένο ὄργανο, ἡ ὑπόσταση καὶ λειτουργία τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει καμμιά ἀπολύτως νομικὴ βάση;

Καὶ κάτι ἀκόμη. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ὅπως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἀνακοινώθηκε, συγκροτήθηκε ἀπὸ δυὸ Μητροπολίτες, ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο-Ἀρχιεραρχία τῆς Συνόδου (μὴ διαποιμαίνοντα Μητρόπολη), καὶ ἀπὸ δυὸ λαϊκοὺς, ἓνα καθηγητὴ τῆς Θεολογίας καὶ ἓνα συνταξιούχο δικαστικό. Τὰ πρόσωπα ὅμως αὐτὰ (τουλάχιστον στὴν πλειοψηφία τους) εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰ εἰδικῶς καθοριζόμενα ὄργανα, πὺ ρητῶς προβλέπονται, ἀκόμη καὶ κατὰ τὸ στάδιο τῆς προδικασίας καὶ ἔρευνας, ἀπὸ τὶς βασικὲς διατάξεις λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων. Καὶ εἶναι ποτὲ δυνατόν τὰ θεσμοθετημένα γιὰ τὴν ἔρευνα καὶ τὴ διεξαγωγή τῆς ἐκκλησιαστικῆς δίκης ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα νὰ δέχονται τὸν ἐπηρεασμὸ τῆς κρίσεώς τους ἀπὸ μία, παρὰ τὸ νόμο λειτουργοῦσα, «ἄτυπη» καὶ «συμβουλευτική» Ἐπιτροπὴ; Καὶ δὲν ἀποτελεῖ αὐτὸ ἀνεπίτρεπτη παρέμβαση στὸ ἔργο τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης, πὺ πρέπει νὰ λειτουργεῖ τελείως ἀντικειμενικὰ καὶ ἀνεπηρέ-

αστα καὶ σύμφωνα μὲ τὶς ρητὲς ἐπιταγὰς τῶν κανόνων καὶ τοῦ νόμου, χωρὶς παρεμβάσεις ἢ παρεμβολὰς τρίτων;

Ἄλλὰ στὴν πρωτότυπη αὐτὴ ρύθμιση ὑφέρει καὶ ἓνας ἄλλος σοβαρὸς κίνδυνος. Ὅταν ἡ ἄτυπη αὐτὴ Ἐπιτροπὴ, χωρὶς νὰ ἔχει καμμιά ἐκ τοῦ νόμου ἀρμοδιότητα γιὰ τὴ συλλογὴ στοιχείων καὶ χωρὶς νὰ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἐξετάζει οὔτε τοὺς ἐγκαλουμένους, οὔτε τοὺς κατηγοροῦς οὔτε μάρτυρες, καταλήγει (πὺς ἄραγε θὰ καταλήγει;) σὲ κάποια συγκεκριμένη πρόταση, πὺ στὴ συνέχεια θὰ εἰσάγεται στὴ Σύνοδο γιὰ νὰ λάβει ἐκεῖνη τὶς περαιτέρω ἀποφάσεις, προβάλλει ἔντονο τὸ ἐνδεχόμενο, τὰ μέλη τῆς Συνόδου γιὰ πολλοὺς καὶ διάφορους λόγους (ἂν θέλετε καὶ καλόπιστα) νὰ καταλήγουν στὴν ἀπλὴ λύση καὶ νὰ συμφωνοῦν μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἄτυπης αὐτῆς ἔρευνας, ἀποσειόντας ἢ καὶ μεταθέτοντας ἔτσι τὶς εὐθύνες τους μὲ τὴ δικαιολογία τῆς χρυσῆς εὐκαιρίας, πὺ τοὺς δίνεται μὲ τὸ πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὰ εὐλογη γεννᾶται ἡ ἀπορία. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ σύσταση αὐτοῦ τοῦ παράνομου ὁργάνου; Καὶ θὰ διερωτηθεῖ κανεὶς καὶ γιὰ τὸ θέμα αὐτό, ὅπως ἀκριβῶς καὶ στὴν πρώτη περίπτωση. Ἄν αὐτὸ δὲν προδίδει παρελκυστικὴ τακτικὴ μὲ ἀβέβαιες τὶς περαιτέρω ἐξελίξεις, πὺς ἄλλιῶς θὰ μπορούσε νὰ τὸ χαρακτηρίσει κανεὶς;

Ἀπὸ τὶς δυὸ αὐτὲς χαρακτηριστικὲς περιπτώσεις συνάγεται ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιο-

Βαρεία παράβαισις καθήκοντος

Δυό δημοσιεύματα

Σέ ήμερησίαν εφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν τῆς 5-7-02 ὑπάρχουν δύο πολύ χαρακτηριστικά δημοσιεύματα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ: Στὴν πρώτη σελίδα, ἔγραφε: «*Παίρνω ἐπάνω μου ὅλες τὶς ἁμαρτίες τῶν κληρικῶν τῆς Πατρίδος μας*» (Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος).

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: Στὴν πρώτη σελίδα, πάλι, τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῆς, κ. Γ. Μιχ. εἶχε τίτλον: «*Εάν ἦταν κανένα διακάκι θὰ τοῦ εἶχαν ἀλλάξει τὴν Παναγία*».

ΛΙΓΑ ΣΧΟΛΙΑ στὰ ἀνωτέρω:

Τὸ «*παίρνω πάνω μου ὅλες τὶς ἁμαρτίες τῶν κληρικῶν...*» ἴσως γιὰ ἓναν ἀπρόσεκτον ἀναγνώστην νὰ σημαίνει ἀνάληψιν εὐθυνῶν τοῦ κ. Χριστοδούλου γιὰ ὅσα κάνουν ὅλοι οἱ κληρικοί, ὅλων τῶν Μητροπόλεων τῆς Ἑλλάδος. Τότε, ὅμως, ἐρωτᾶται: Μὲ λίγην προσοχήν, μήπως ἡ φράσις αὐτὴ ἀποτελεῖ βλασφημίαν; Διότι τὶς ἁμαρτίες ὅλων τῶν ἀνθρώπων -καὶ τῶν κληρικῶν μας- τὶς ἐπῆρε ἐπάνω Του κάποιος ἄλλος πρὶν περίπου 2000 χρόνια. Ὁ μόνος, πούμποροῦσε. Κανεὶς ἄλλος δέν ἤμπορεῖ, οὔτε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰπῇ ἓναν τέτοιον λόγον.

Ἐπίσης, ἐάν κάθε Μητροπολίτης ἔχει τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς δικαιοδοσίαν στὴν Μητρόπολιν

του, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ ὁ κ. Χριστόδουλος στὴν Μητροπολὶν του (τῶν Ἀθηνῶν) -καὶ ἀσφαλῶς τὴν ἔχει- τότε πῶς ὁ κ. Χριστόδουλος περιλαμβάνει καὶ τοὺς κληρικοὺς τῶν ὑπολοίπων Μητροπόλεων; Ἐχει τέτοιο δικαίωμα; Ἐάν ναί, τότε οἱ ἄλλοι Μητροπολίται (ἴσοι μὲ αὐτόν, ὡς γνωστόν) τί ρόλον παίζουν; Καὶ ἂν κάποιοι κληρικοὶ ἄλλης Μητροπόλεως ἁμαρτάνουν σκανδαλωδῶς καὶ κατ' ἐξακολούθησιν, τότε; Θὰ φορτώνουν κάθε φορά τὶς «ἁμαρτίες των» στὸν κ. Χριστόδουλο, καὶ θὰ ἀπαλλάσσονται οἰασδήποτε εὐθύνης, ἐπαναλαμβάνοντές τε;

Ἐάν, πάλι ναί, τότε οἱ οἰκεῖοι Μητροπολίται θὰ πρέπει νὰ κάνουν «στραβά μάτια» στοὺς σκανδαλωδῶς, ἐμφανῶς παρανομοῦντας. Εἶναι ποτέ δυνατόν αὐτό; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ποτέ!..

ΕΠΟΜΕΝΩΣ Ἄς τονισθῇ, ἔστω καὶ ἂν παρεξηγηθῇ ἡ γνώμη, ὅτι, τοῦτο πρέπει νὰ καταλογισθῇ ὡς ἄστοχος-τούλάχιστον-δῆλωσις τοῦ κ. Χριστοδούλου.

Ἐάν ἡ φράσις αὐτὴ ἐρευνηθῇ μὲ κριτήρια π.χ. τοῦ Στρατοῦ, καὶ πάλιν εἶναι ἄστοχος καὶ ἀπαράδεκτος, διότι, ναί μὲν ὁ κάθε Διοικητὴς Στρατιωτικῆς Μονάδος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀναλαμβάνῃ τὶς εὐθύνες, ἀπέναντι τῶν προϊσταμένων του, ἐπὶ ὅλων τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀνδρῶν τῆς Μονάδος του, ἀλλὰ ἐλέγχεται βαρύντατα-ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους του-ἐάν δέν ἐφαρμόζῃ ἀμέσως καὶ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς εἰς βάρος τοῦ οἰουδήποτε παρανομοῦντος. Ἐάν, δηλαδή, δέν τιμωρήσῃ ἀμέσως κάθε παράβαισιν. Καί, ἂν τὸ παράπτωμα πού διαπράττει ἓνας δικός του Ἀξιωματικὸς ἢ ὀπλίτης εἶναι ἰδιαζόντως βαρὺ, τότε ὀφείλει

σύνης νοσεῖ σοβαρά. Καὶ τὸ ἀπογοητευτικὸ εἶναι ὅτι πηγαίνει ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Οἱ Ἱεράρχες ἅς ἀνησυχήσουν καὶ ἅς προβληματισθοῦν. Καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀνησυχήσουν καὶ νὰ προβληματισθοῦν πολὺ. Καὶ πρῶτος ὁ Μακαριώτατος. Γιὰ νὰ μὴ φθά-

σουμε στὸ σημεῖο οἱ ἐκκλησιαστικὲς δίκες νὰ γίνονται ἀπὸ τὶς στήλες τῶν ἐφημερίδων καί, τὸ χειρότερο, ἀπὸ τὰ «παραθυράκια» τῶν τηλεοράσεων. Καὶ στὸ θέμα αὐτὸ ἡ εὐθύνη βαρύνει ὅλο τὸ σῶμα τῆς Ἱεραρχίας.

Ο ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ

ὁ Διοικητὴς αὐτὸς νὰ ἐφαρμόσῃ ἀμέσως καὶ ἀτέγκτως ὅλα ὅσα προβλέπει ὁ οἰκεῖος κανονισμὸς καὶ μόνον αὐτά. Οὔτε ἓνα ἰῶτα λιγότερο.

Ἐάν δὲν τὸ κάνει αὐτὸ ἓνας Διοικητὴς, ἐπεμβαίνουν ἀμέσως τὰ προϊστάμενα κλιμάκια καὶ τὸν καλοῦν εἰς ἀπολογία μὲ τὸ ἐρώτημα ἀκόμῃ καὶ τῆς ἀποστρατείας του.

Καὶ τοῦτο εἶναι ἀπολύτως φυσικόν καὶ δικαιολογημένον, διότι ἡ μοναδικὴ ἐμπειρία, πού διαθέτει ὁ Στρατὸς, διδάσκει: «ὀλιγωτέρα πειθαρχία ἐν εἰρήνῃ, περισσότερον αἷμα ἐν πολέμῳ».

Τότε; Ποιὸς θὰ ἀναλάβῃ τίς εὐθύνες του

καὶ θὰ δράσῃ ἀμέσως ἐάν σέ κάποιον ἄλλον Μητρόπολιν συμβῇ κάτι τὸ ἰδιαιτέρως, τὸ ἰδιαζόντως βαρὺ; Φυσικά, ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος-ἐάν ἔχῃ συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ τῶν εὐθυνῶν του-θὰ πρέπει νὰ δράσῃ μόνος του, ἀναλόγως, χωρὶς νὰ δώσῃ λογαριασμὸν σέ κανέναν. Ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ δεχθῇ ὑποδείξεις ἢ παρατηρήσεις ἀπὸ κανέναν ἄλλον, ἀκόμῃ καὶ ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ

Μηχανολόγος-ἠλεκτρολόγος

Παπα-Γιάννη,

Ἄν συμφωνεῖς καὶ σύ, προτείνω νὰ κάνουμε μιά κοινὴ εἰσήγηση στὸν κ. Χριστόδουλο.

Σπὴν ἄτυπη, παράτυπη ἀλλὰ καὶ ἰδιότυπη Ἐπιτροπὴ, πού ἔχει ἀναλάβει τὴ βαρεῖά ἀποστολὴ νὰ δέχεται τίς καταγγελίες γιὰ τὰ ρόζ σκάνδαλα τῶν ποικίλων ρασοφόρων, νὰ συμπεριλάβει καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἔμπιστους φίλους του. Τὸν Παντελεήμονα Μπεζενίτη, τὸν Θεόκλητο Κουμαριανό καὶ τὸν Διδυμοτείχου Νικηφόρο.

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

Ἡ κρυφὴ ἀγωνία

Στό προσκύνιο διακινεῖται, ἐπὶ ἐξάμηνο, τὸ σκάνδαλο Μπεζενίτη. Τὸ ἀναπαράγουν οἱ τηλεοράσεις. Τὸ σαλπίζουν οἱ ραδιοφωνικὲς ἐκπομπές. Τὸ καλύπτει, ἀδέξια, ὁ προκαθήμενος Χριστόδουλος.

Οἱ πολλοὶ πιστεύουν, πὼς ἡ αἰτία τῆς ἐπικάλυψης εἶναι ἡ στενὴ φιλία, πού συνδέει τὸν Μπεζενίτη μὲ τὸ Χριστόδουλο. Ὡστόσο, ἡ αἰτιολογία αὐτὴ δὲν καλύπτει πέρα γιὰ πέρα τὴ συμπεριφορὰ τοῦ προέδρου τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων. Εἶναι μιά ἀπὸ τίς αἰτίες, ὅχι, ὅμως, ἡ θεμελιακὴ, πού προσδίδει στὴ συμπεριφορὰ τοῦ κ. Χριστόδουλου τὴν ἐκφραση τῆς ἀγωνίας. Τὸ βαθύτερο αἶτιο, ὁ κύριος μοχλὸς τοῦ φόβου, εἶναι τὸ ἐνδεχόμενο ἡ ὑπόθεση Μπεζενίτη νὰ φέρει στὴ δημοσιότητα καὶ κάποια ἄλλα σκάνδαλα, πού πονοῦν ἰδιαίτερα τὸν Ἀρχιεπίσκοπο. Ὁ Χριστόδουλος τρέμει, μήπως τὸ ἄνοιγμα τοῦ φακέλλου Μπεζενίτη προκαλέσει διαταραχὴ τῆς ἰσορροπίας τοῦ τρόμου, πού ἐπικρατεῖ αὐτὴ τὴ στιγμή στό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ σπάσει τὸ βρώμικο ἀσκή τῆς κεντρικῆς Ἑλλάδος. Μήπως, πάνω στήν ἄμυνά του, ὁ Μπεζενίτης ἐνεργοποιήσει τὴν ἀπειλή του καὶ ἀποκαλύψει αὐτά, πού ἔγιναν, τὸ περασμένο φθινόπωρο, στὴ δημοσίᾳ τοῦ θεσσαλικοῦ κάμπου. Καὶ τότε, ὁ πρῶτος, πού πρέπει νὰ λογοδοτήσει καὶ νὰ δεχτεῖ τίς κυρώσεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, εἶναι ὁ Χριστόδουλος.

Τὰ δημοσιογραφικά κεντρίσματα.

Τὸ σκάνδαλο τῆς κεντρικῆς Θεσσαλίας δὲν εἶναι πιά μυστικό. Ὅλοι οἱ δημοσιογράφοι τὸ γνωρίζουν καὶ τὸ συζητοῦν. Ἀλληλοενημερώνονται γιὰ τίς λεπτομέρειες. Συμπληρώνουν τὸ πάζλ τῶν περιέργων περιστατικῶν. Καὶ τὸ κρατοῦν στό ἐφεδρικό τους ὄπλοστάσιο, γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν τὴν κατάλληλη στιγμή.

Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ κάποιες διακριτικὲς

ἀποκαλύψεις καὶ κάποια κεντρίσματα περνοῦν στὸν πίνακα τῆς ἐνημέρωσης. Οἱ δημοσιογραφικοὶ κάλαμοι ἐγγίζζουν τὴν πληγὴ καὶ ἀφήνουν νὰ διαρρεύσει τὸ μήνυμα, ὅτι τὰ γνωρίζουν ὅλα καὶ ὅτι κάποτε θὰ μιλήσουν ἀνοιχτά γιὰ ὅλα.

Ἐνα τέτοιο κέντρισμα καταγράφηκε στὴ μηνιαία ἐφημερίδα «Στύλος Ὁρθοδοξίας» τοῦ Ἰουνίου 2002. Εἶναι συγκεκαλυμμένο, ἀλλὰ, γιὰ κείνους, πού γνωρίζουν πρόσωπα καὶ πράγματα, εἶναι σαφέστατο. Καί, εἰδικά, γιὰ τὸν κ. Χριστόδουλο, εἶναι, εἰδικῆς ποιότητας, πρόκληση.

Μεταφέρουμε τὸ ἀπόσπασμα: «...Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ μητροπολίτες Θήρας Παντελεήμων καὶ Τρίκκης Ἀλέξιος ἐπιθυμοῦν διακαῶς μητροπολιτικὴ ἔδρα στό Λεκανοπέδιο. Ὁ δεῦτερος μάλιστα λέγεται πὼς ἔχει ἀρχίσει νὰ ἀσκεῖ ἀσφυκτικὲς πιέσεις πρὸς τὸν κ. Χριστόδουλο. Προβάλλει-προσθέτουν οἱ ἴδιες πηγές-μιά πρόσφατη "ἐξυπηρέτηση" πρὸς τὸν μακαριώτατο καὶ θέτει ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ἀποδοχὴ τοῦ αἰτήματός του...».

Ἡ ἀναφορὰ στὴν «ἐξυπηρέτηση» εἶναι τὸ μεγάλο καρφί πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο. Εἶναι σὰ νὰ τοῦ λέει, πὼς κάποια μέρα ἡ «ἐξυπηρέτηση» αὐτὴ μπορεῖ νὰ περάσει στὴ δημοσιότητα. Καὶ τότε...

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἑκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση:

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο.